

VĚTROPLAVCI

The illustration depicts a dark blue sailboat with a large white sail, named 'VĚTROPLAVEC' on its hull. Two children, a girl with dark hair in a yellow shirt and a boy with blonde hair in a red jacket, are on the deck. The boat is on a blue sea with white-capped waves. A white seagull flies in the sky, and several sea turtles are visible in the water below the surface.

ZÁCHRANNÁ AKCE
NA ŽELVÍ PLÁŽI

NAPSALA JEN MARLINOVÁ ILLUSTRovala IZZY BURTONOVÁ

VĚTROPLAVCI

ZÁCHRANNÁ AKCE
NA ŽELVÍ PLÁŽI

VĚTROPLAVEC

OBSAH

KAPITOLA 1: UKRADENÝ NANUK	9
KAPITOLA 2: VĚTROPLAVEC	24
KAPITOLA 3: ZEMĚ NA OBZORU!	36
KAPITOLA 4: ŽELVIČKA	54
KAPITOLA 5: MAJÁK	64
KAPITOLA 6: TO NEDOPUSTÍM!	75
KAPITOLA 7: ÚPRK NA PLÁŽI!	88
KAPITOLA 8: DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ	103
VĚTROPLAVEC: LODNÍ DENÍK	118

VETRO

OPPLAVCI

ZÁCHRANNÁ AKCE
NA ŽELVÍ PLÁŽI

NAPSALA JEN MARLINOVÁ
ILUSTROVALA IZZY BURTONOVÁ

slovar

Text copyright © 2021 by Working Partners Limited
Illuminated letters copyright © 2021 by HarperCollins Publishers
Translation © 2023 Petr Štádlr
Czech edition © 2023 Nakladatelství Slovart, s. r. o.
All rights reserved

*Věnováno Markovi, mému hrdinovi,
který zachraňuje želvy*

Obzvláštní dík Erin Falligantové

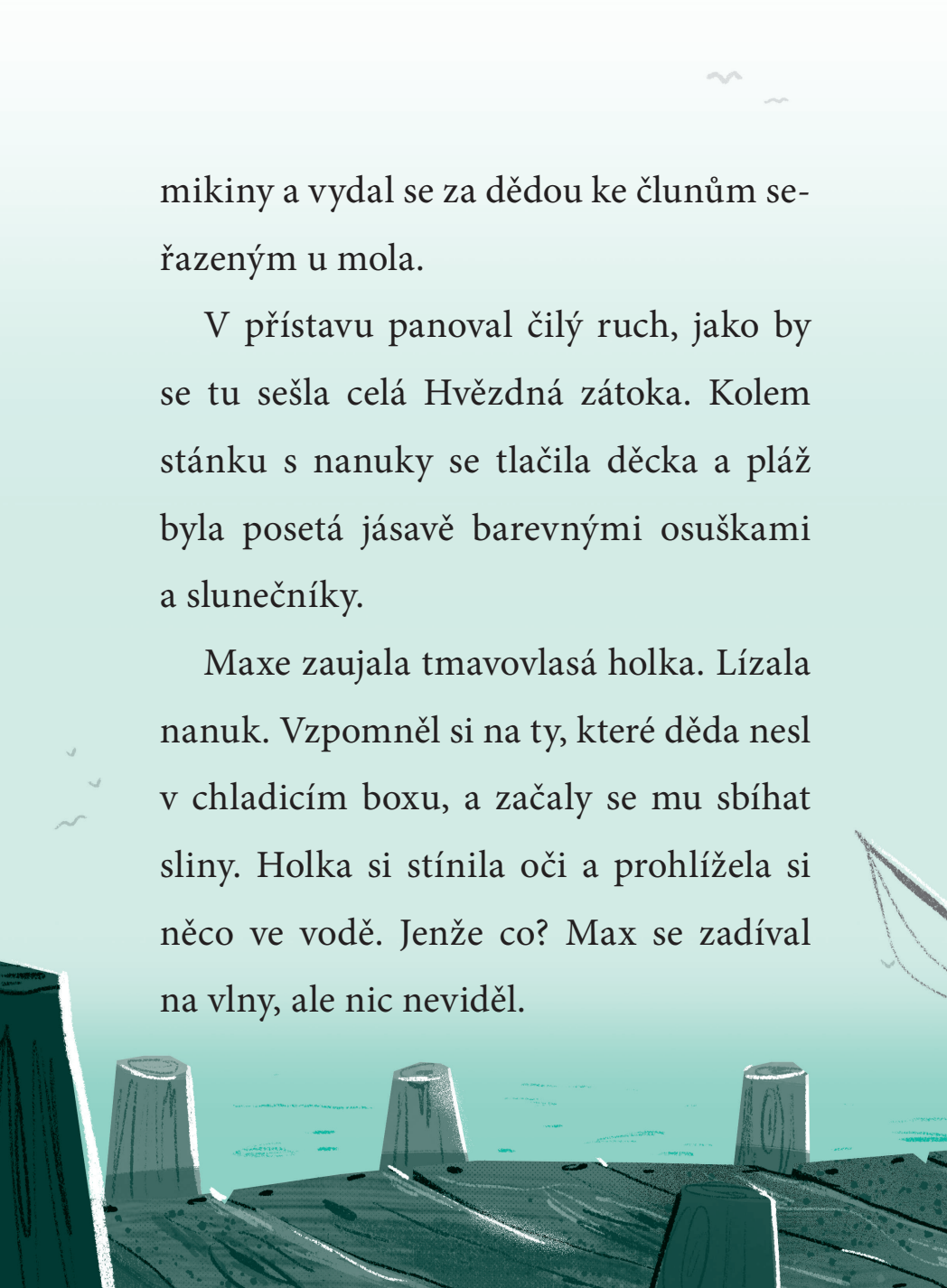

KAPITOLA 1:
UKRADENÝ NANUK

„Můžeme?“ houkl děda a z korby pickupu vytáhl chladičí box.

Bylo krásně, oceán se leskl v odpoledním slunci. Max se zadíval na vlny a naskočila mu husí kůže, jak se těšil. „Já můžu vždycky!“ zahalekal, vyhrnul si rukávy

mikiny a vydal se za dědou ke člunům seřazeným u mola.

V přístavu panoval čilý ruch, jako by se tu sešla celá Hvězdná zátoka. Kolem stánku s nanuky se tlačila děcka a pláž byla posetá jásavě barevnými osuškami a slunečníky.

Maxe zaujala tmavovlasá holka. Lízala nanuk. Vzpomněl si na ty, které děda nesl v chladicím boxu, a začaly se mu sbíhat sliny. Holka si stínila oči a prohlížela si něco ve vodě. Jenže co? Max se zadíval na vlny, ale nic neviděl.

Pokračoval za dědou na molo a pod nohama se mu povědomě zhoupla prkna. Ucítí sláný vzduch a usmál se.

Děda si to štrádoval k rybářskému člunu, který se leskl ve zlatavém slunci.

„Ahoj, ty moje bárko,“ pozdravil svou letitou loďku.

Děda už dávno odešel do důchodu, ale dřív se živil mnoho let jako rybář a větší kus života prožil na tomhle člunu než na souši. Poplácal loď po boku a vkročil na palubu.

Max se ho užuž chystal následovat, když vtom uslyšel, jak někdo vyjekl. S dědou se otočili a koutkem oka ještě zahlédli, jak holka nanukem ucukává před rackem. Pták se ale nedal, snesl se k zemi, vystartoval

po nanuku a vyrval jí ho z ruky.

„Hej!“ zavřeštěla. „To je můj nanuk!“

Děda zavrtěl hlavou. „Ti rackové jsou vážně otravní.“

Holka svésila ramena. Max se koukl na dědův chladicí box. „Můžu jí dát jeden náš, dědo?“ zeptal se.

Děda přimhouřil oči. „Dobrý nápad,“ přisvědčil. „Stejně musím člun nejdřív trochu otřít. Ale brzy se vrať. Víš, co se říká: Chceš nalovit okouny?“

„Stačí počkat na vlny,“ zanotoval odpověď Max. „Neboj, hned jsem zpátky!“ Vytáhl z boxu jeden nanuk a odcválal.

Holka se mezitím usadila na ručník a zabořila bradu do dlaní. Když u ní ovšem smykem zabrzdil Max s nanukem v ruce, zvedla zrak a usmála se.

„Hlavně pozor, ať ti tenhle ten už žádný racek nečmajzne,“ zavtipkoval Max.

Holka se zasmála. „Ptáci jsou fajn, ale tenhle byl docela drzoun! Ani nepoprosil!“

„No, někteří nemají kouska vychování,“ zhodnotil Max. Ulízl si neposlušný